

ZPRAVODAJ

plzeňské diecéze

4/2022

DUBEN

Bohoslužba za mír na Ukrajině v řeckokatolickém kostele sv. Mikuláše v Plzni. (Fotil Jiří Strašek)

X SVĚTOVÉ SETKÁNÍ RODIN

PLZEŇ, 25. ČERVNA 2022

Salesiánské středisko mládeže - Lobežský park

- 10:00 zahájení
10:10 dětské kapely
 Špačci
 Dominikanský sboreček
 MišPachy
11:00 přednáška **Vojtěch Sivek** / divadélko Nána: **Slepičí pohádka**
11:30 svědectví/sdílení
12:00 kapela **Elegance** (Ostrov)
13:00 slovo biskupa
13:30 svědectví
14:00 kapela **Plamínky** (Klatovy)
15:00 bohoslužba
16:00 kapela **Touch of Gospel** (Plzeň)

doprovodný program: workshopy - **slam poetry**
lezecké aktivity - **stopovačky** - malování na obličej
a mnohé další

www.bip.cz/setkanirodin

Vážení čtenáři,

Zpravodaj plzeňské diecéze přináší informace jak o událostech, které se staly, tak o těch, které se teprve plánují a očekávají. Děkuji všem, kteří tento zpravodaj tvoří a kteří do něho přispívají.

Jsme nyní přibližně v polovině postní doby, do které jsme vstoupili na začátku března. Myslím si však, že pro mnohé z nás toto vše překryla válka a ruská invaze na Ukrajinu, která začala ve čtvrtek 24. února ráno. Rád bych se s vámi podělil o jeden velký zážitek.

Když jsme se v první den války sešli s otcem biskupem a dalšími spolupracovníky, vznikl hned to odpoledne nápad uspořádat v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni modlitbu za Ukrajinu. Všichni jsme byli v jakémsi napětí a nejdříve jsme nevěděli, jak celou událost zorganizovat. Padl návrh, aby se modlitba uskutečnila hned ve čtvrtek (pozvánku na ni bychom velmi rychle rozšířili prostřednictvím sociálních sítí), nakonec jsme se ale rozhodli posunout událost o jeden den. Tedy na pátek 25. února večer.

Vznikla skupinka těch, kteří setkání v katedrále chystali. Otec biskup Tomáš zdůrazňoval, že v centru modlitebního prostoru určitě musí být kříž, ostatní náležitosti že už se nějak doladí. Když jsem o tom chystaném večeru přemýšlel, napadlo mě, že je velmi podstatné, aby se modlitby za Ukrajinu zúčastnili také Ukrajinci. Vždyť mnozí z nich u nás v Plzni žijí. Loni na podzim jsem navštívil řeckokatolickou farnost u sv. Mikuláše v Plzni, kde slouží otec Igor Bibko, účastnil jsem se zde bohoslužeb v ukrajinštině i ve staroslověnštině. Zavolał jsem tedy o. Bibkovi s prosbou, jestli by nám mohl pomoci s účastí ukrajinských věřících na této modlitbě v katedrále a zda nemají v kostele k zapůjčení nějaký kříž ve východním stylu.

O. Igora Bibka jsem zastihl na exerciciích v Římě. Řekl mi, že chce z Říma do Plzně přivést ostatky svatého Kříže, aby je mohl vložit do nové ikony kříže, která byla farnosti sv. Mikuláše věnována právě z Ukrajiny. Díky tomuto rozhovoru jsem se o ikoně dozvěděl víc – o. Igor mi popsal, že je asi 70 cm vysoká a je na ní kříž. Jedná se o tzv. psanou ikonu, která je napsaná umělcem či umělkyní. V tomto případě se jednalo u umělce (umělkyni) ze západní Ukrajiny z oblasti Ivano-Frankivska. Ukrajinský umělec ikonu věnoval farnosti u sv. Mikuláše prostřednictvím jiného Ukrajince, který u nás v Plzni žije. Zrovna před několika málo týdny byla ikona přivezena a postavena na oltář v kostele sv. Mikuláše.

O. Igor mě odkázal na svou ženu a děti, s nimiž jsem se domluvil na spolupráci. Ještě ten večer přivezly ikonu z kostela sv. Mikuláše a já jsem ji u nich doma

vyzvedl. Také jsem je poprosil, aby na modlitbu do katedrály sv. Bartoloměje pozvali Ukrajince, které znají ze své farnosti, a poprosili některé z nich o přečtení přímluv a modlitbu v ukrajinštině. Velmi ochotně mi to slíbili.

Ikonu jsem autem odvezl a v katedrále jsme pak pro ni vytvořili prostor a opřeli jsme ji o oltář, vše bylo krásně nazdobené. Před ikonou zůstalo místo také na svíčky, které sem lidé při bohoslužbě vkládali. K oltáři jsme umístili také ukrajinskou vlajku, která jinak vlaje na budově biskupství.

Modlitby za Ukrajinu v katedrále sv. Bartoloměje se v pátek večer účastnil i pán, který ikonu z Ukrajiny objednal. On sám při bohoslužbě četl modlitby v ukrajinštině. Od jiného Ukrajince pak zazněla (rovněž v ukrajinštině) modlitba za vlast a modlitba Zdravas Maria. Celou bohoslužbou provázel biskup Tomáš, který opakoval důležitou větu: Nemůžeme se jenom modlit, ale můžeme se i modlit.

Dalším silným momentem večera bylo, když byli přítomní lidé vyzváni, aby na stolek před oltář s ikonou kříže umístil každý z nich také svou svíci – jako výraz modlitby, vzpomínky a solidarity s trpícími lidmi na Ukrajině. Trvalo to možná 15 minut, v kostele bylo asi 600 lidí, svíčky se ani na všechny nedostaly.

V závěru bohoslužby se otec biskup rozhodl ikonu políbit. Přišel tedy k ikoně, poklekl a políbil ji, což je ve východní tradici projev víry a v této souvislosti také znamení úcty k trpícímu lidu a ukřižovanému Kristu.

Nyní jdeme vstříc Velikonocům, kdy budeme znovu uctívat kříž. A kříž teď má zcela konkrétní podobu – Ježíš Kristus trpí s Ukrajinou.

Když bohoslužba skončila, mnoho lidí ještě v kostele zůstalo. Až po jejich odchodu jsme ikonu zase předali rodině otce Bibka, která ji přenesla zpět do řeckokatolického kostela sv. Mikuláše. Tento kostel se nyní stává místem, kde se pravděpodobně budou věřící lidé z Ukrajiny scházet v mnohem větší počtu než doposud.

Děkuji všem, kteří se modlí, kteří nabízejí své síly, kteří pomáhají a dělají každodenně malé i velké kroky, které dělat mohou. I v té hrůze a při všech zprávách, které přicházejí, nesmíme zůstat paralyzovaní. Máme každý poctivě dělat svou práci a zároveň pamatovat na utrpení lidí zasažených válkou a podle svých možností nabízet pomoc.

P. Jakub Holík, generální vikář

Zeptali jsme se...

„A dali se na cestu.“ Takové je motto plzeňské diecéze v letošním roce, v roce synodálního putování církve. Zeptali jsme se nejen našich kněží na několik otázek souvisejících s tímto tématem. Otázky pokládala Jana Lazarová.

JANA ČERNÍKOVÁ (diecézní koordinátorka synodálního procesu):

Vnímáš již dnes konkrétní přínosy synodální cesty ve Tvé farnosti či v okolí? (Jaké?)

Především synoda dala nový impuls k obnově společenství. Farníkům chybělo setkávání a intenzivnější kontakt, ale neměli odvalu nebo sílu scházet se a sdílet se, ale touha je vidět u mnohých. Také přinesli na synodní setkání nové nápady, jak jít dál, náměty na nové akce, společné setkávání a vzdělávání.

Zažil na synodální cestě nějaké překvapení? (Jaké?) Naučila ses něco nového?

Překvapilo mě, jak hladoví jsme po sdílení našeho života s Kristem a jak moc nás tato sdílení osvěžují. Jsou to velice intimní věci, které ve víře prožíváme, ale ve společenství ostatních křesťanů o nich otevřeně hovoříme a žasneme i nad tím, co prožívají naši bratři a sestry. Vztahy se tím úžasně prohlubují.

V synodě jsem se naučila spoustu věcí. Za prvé jsem si začala klást nové otázky, začala jsem upřímně a nově hledat své místo v církvi. Také jsem se naučila lépe naslouchat. Stalo se mi, že jsem se s nějakým názorem třeba neztotožňovala, ale věřila jsem, že je řečený z Ducha, a tak jsem o něm alespoň přemýšlela a vedla o něm s dotyčným dialog. Pak nás Duch přivedl ke společnému závěru, což bylo opravdu hezké.

Co můžeme dělat pro to, abychom se nezastavili ani po skončení diecézní fáze synody?

Laici si musí uvědomit, že se vstupem do církve se stávají nejen účastníky bohoslužeb a akcí pořádaných ostatními. Každý se musí zodpovědně Boha ptát, kde je jeho místo v církvi, jak jeho konkrétně chce Bůh používat. A to pochopitelně vyžaduje růst v osobním vztahu s Kristem, hlubší ponoření se do modlitby, rozhovoru s Bohem, otevření se inspiracím Ducha svatého a tříbení daru rozlišování. Pak přijdou i povolání k jednotlivým službám v církvi. Církve musí být „naše“, ne „jejich“.

Co považuješ za největší překážky dnešních hledajících na cestě k Bohu a církvi?

Největší překážkou jsme my sami, křesťané, kteří nedokážou hořet pro Krista, a tak nemohou v nikom zažehnout zájem o Něj a o církev. Až křesťané budou

„přetekat“ láskou, budou zářit nadějí, pokojem a radostí, pak se lidé kolem začnou ptát, kde máme toho všeho zdroj, a zapomenou se ptát na průšvihy, které na církvi stále ulpívají.

Co považuješ za nejspolehlivější ukazatele pro dnešní hledající na cestě k Bohu a církvi?

Myslím si, že nejspolehlivější je srdce a svědomí. Dívám se kolem sebe a vidím, jak v obtížných dobách pandemie, ale mnohem více války na Ukrajině v lidech roste láska k ostatním, solidarita a touha pomáhat. Vidím lidi plné lásky a soucitu. To jsou pro mě praví křesťané, i když nejsou zapsáni v žádné církvi.

Co je tím nejspolehlivějším ukazatelem pro Tebe?

Mým jediným ukazatelem je Kristus. V každé situaci se snažím přemýšlet, jak by se na to díval On, jak by jednal, co by řekl. Ale ta laťka je hodně vysoko, a tak pomáhá pokora a vědomí toho, že jsme milované Boží děti.

P. RICHARD POLÁK (farnosti Lubenec, Kralovice, Jesenice)

Vnímáte již dnes konkrétní přínosy synodální cesty ve Vaší farnosti, ve Vašem okolí? (Jaké?)

Ano. Vnímám na příklad sílící vnitřní jistotu u těch, kdo si nebyli formátem „synodálního“ z různých důvodů jisti a nebylo tak pro ně úplně snadné přijmout pozvání k účasti na synodální skupince, ale teď vidí, že je to dobré, a mají z toho radost.

Zažil jste na synodální cestě nějaké překvapení? (Jaké?) Naučil jste se něco nového?

Překvapila mě pohotová ochota sestry Pavly Š. (moderátorka jedné ze skupinek) naučit se pracovat s Google účtem a samostatně používat Google Meet, aby se někteří mohli připojovat i on-line. Musíme se učit novým věcem. Nutně! Odvážně!

Co můžeme dělat pro to, abychom se na synodální cestě nezastavili ani po skončení její diecézní fáze?

A není dobré se na cestě také někdy zastavit, aby si poutník chvíli odpočinul a zvažil, kudy dál a na co má zítra ještě síly? Z probíhajícího synodálního procesu jistě vzejdou dobré nápady a intuice co dál ve farnosti i v diecézi. Tady nebude problém. Spíše bude otázkou jejich realizace v místě a čase při realistickém odhadu našich možností a sil. Uvidíme. Ale cenná je i zůstane ta zkušenost laiků, kteří snad díky ní i pocítí větší zodpovědnost za aktivní hlásání na našem území – hlásání s větší sebedůvěrou a samostatností, jež se nevyklučují s bratrským vedením a doprovázením ze strany biskupa a kněží.

Co považujete za největší překážky dnešních hledajících na cestě k Bohu a církvi?

Přicházejí ze světa, kde byli oslňováni barvou zlata, jež není zlatem. Není snadné odpoutat svůj zrak od idolů tohoto světa. A je zapotřebí času, než jejich vnější i vnitřní zrak obnoví schopnost vidět to, co nám křesťanům většinou leží na srdci. Bývá pro ně těžké odpoutat se na té cestě od diktátu okolí a stát se autenticky jiní, tj. Boží. Pociťují duchovní touhy, ale ne vždy mají vůli za nimi důsledně jít.

Co považujete za nejspolehlivější ukazatele pro dnešní hledající na cestě k Bohu a církvi?

Bezprostřední kontakt s nimi (s lidmi v terénu obecně) a aktivity, jež směřují k tomuto kontaktu a připravují pro něj půdu. Jsem přesvědčen, že kontakt a práce s hledajícími a zejména s katechumeny má být jednou z velkých priorit našich farností (tj. nejen kněží)! Je třeba tomu věnovat rostoucí porci času a energie! Právě katechumeni a lidé čerstvě pokřtění s velkou touhou svědčit o Bohu jsou obrovským evangelizačním pokladem (ukazatelem), jehož potenciál potřebují farnosti objevit a docenit – směrem dovnitř i ven!!!

Co je tím nejspolehlivějším ukazatelem pro Vás?

Jsem dnes hledajícím již v jiném smyslu. Papež ale nedávno jasně připomněl, že pro kněze jsou klíčové čtyři blízkosti (ukazatele): blízkost k Bohu, biskupovi, bratřím ve služebném kněžství a věřícím. Ještě se tím řídit...

P. BOGDAN STĘPIEŃ (farnost Plzeň-Bory)

Vnímáte již dnes konkrétní přínosy synodální cesty ve Vaší farnosti, ve Vašem okolí? (Jaké?)

Nejméně tři konkrétní záležitosti se objevily ve farnosti Plzeň-Bory. Za prvé je to farní kafe, začali jsme se setkávat jednou za měsíc po mši v 9 i v 11 hodin. Dále se rozšířil počet lektorů při bohoslužbách – nyní jsou mezi nimi i ženy, což je v naší farnosti novinka. Naplánované jsou také společné výlety, první z nich na Velikonoční pondělí do Štěnovic.

Zažil jste na synodální cestě nějaké překvapení? (Jaké?) Naučil jste se něco nového?

Ta otázka mi připomíná trojí překvapení, s kterým se setkáme v nebi. Údiv z toho, koho tam uvidíme, dále koho tam neuvidíme a také z toho, že my sami jsme tam. Tak trochu to je i se synodální cestou. Co nového jsem se naučil? Trpělivě zvát lidi, dávat prostor a nezlobit se, když to nejde.

Co můžeme dělat pro to, abychom se na synodální cestě nezastavili ani po skončení její diecézní fáze?

Dělat můžeme hodně, já osobně považuji za důležité pozorovat cestu v celocírkevním měřítku a přijímat impulzy, neboť těch určitě bude hodně.

Co považujete za největší překážky dnešních hledajících na cestě k Bohu a církvi?

Myslím, že překážky jsou vnitřní a vnější. Mezi vnitřní patří neochota nebo neschopnost přemýšlet, správně pozorovat a logicky uvažovat. Za vnější překážky považuji nevýrazný život dnešních křesťanů.

Co považujete za nejspolehlivější ukazatele pro dnešní hledající na cestě k Bohu a církvi?

Upřímnost, opravdovost života nás křesťanů.

Co je tím nejspolehlivějším ukazatelem pro Vás?

Příklad lidí – např. farář z období mého mládí P. Kazimierz Ostrowski, pár spolubratrů z našeho řádu, sv. Jan Pavel II., papež František.

P. PETR BAUCHNER (farnost Sokolov)

Vnímáte již dnes konkrétní přínosy synodální cesty ve Vaší farnosti, ve Vašem okolí? (Jaké?)

V poslední době prožívám velikou vnitřní radost z toho, že pod slovem dialog vnímám život Boha v člověku. V dialogu člověk nahlíží svou důstojnost jednak skrze sjednocení s druhými, jednak skrze vlastní jedinečnost a krásu. A proces dialogu je vlastně procesem osvobození, spásy. Zdá se mi, že podobnou radost objevují i někteří moji bratři a sestry.

Zažil jste na synodální cestě nějaké překvapení? (Jaké?) Naučil jste se něco nového?

Když jsme poslední pastorační radu pojali jako setkání na jedno ze synodních témat, překvapilo mě, jak použitím metody, kterou synodní materiály nabízejí, se nám najednou mnohem snadněji šlo k čemusi, co jsme vnímali, že je naším společným objevem.

Co můžeme dělat pro to, abychom se na synodální cestě nezastavili ani po skončení její diecézní fáze?

To Boží, co člověk v sobě objeví, je návykové. Myslím, že by člověk musel vyvinout velké úsilí, aby se tohoto návyku zbavil. Myslím tedy, že to, co Pán rozpo-
hyboval, zastavit nepůjde.

Co považujete za největší překážky dnešních hledajících na cestě k Bohu a církvi?

Myslím, že nemáme-li sami zkušenost s objevením Božího osvobozujícího dialogu, který se v nás děje, a nepomáháme-li druhým toto prožít i v jejich životech, zůstáváme slepci, kteří vedou slepé. Hledající člověk potřebuje za průvodce někoho, kdo alespoň trošku vidí. Takových průvodců v církvi moc není.

Co považujete za nejspolehlivější ukazatele pro dnešní hledající na cestě k Bohu a církvi?

Co je tím nejspolehlivějším ukazatelem pro Vás?

Myslím si, že to, co jsem v evangeliu objevil jako ukazatel pro sebe, platí i pro všechny lidi. Je to odvaha objevit a nebát se zranitelnosti a chudoby, jak u sebe, tak u druhých. Chudoba otevírá schopnost dialogu a dialog je dotek Boha i církve. Člověk se dotýká obojího současně, aniž o tom třeba ví.

P. VLASTIMIL KADLEC, OMI (farnosti Plasy, Manětín, Dolní Bělá)

Vnímáte již dnes konkrétní přínosy synodální cesty ve Vaší farnosti, ve Vašem okolí? (Jaké?)

Rozhodně. V první řadě jde v naprosté většině o velmi pozitivní ohlasy na setkání ve skupinkách. Pro některé z lidí, kteří se pravidelně vidají v neděli na mši, jde o první příležitost, kdy mohou být spolu a povídat si o hlubších věcech souvisejících s osobní vírou a životem ve společenství. Padají už i první návrhy na to, jak tento společný život prohloubit. Začíná ale být jasné, že nepůjde v první řadě o konkrétní „změny“, ale o nový způsob, jak být spolu a spolu pracovat.

Zažil jste na synodální cestě nějaké překvapení? (Jaké?) Naučil jste se něco nového?

Největším překvapením pro mě osobně je metoda průběhu synodálních skupinek. Je velmi jednoduchá, a přitom dokáže dělat divy... Za těch pár měsíců,

co synoda běží, jsme ji použili už i pro celou řadu jiných setkání a skvěle to funguje! Díky prvním zkušenostem se synodou i s její metodou jsme dokonce změnili téma našeho každoročního řeholního provinčního setkání (oblátské Česko, Německo, Rakousko) a také my obláti a oblátští laici jsme si synodu vyzkoušeli na mezinárodní úrovni. A zase to fungovalo skvěle...

Osobně se díky synodě učím hlubokému a soustředěnému naslouchání.

Co můžeme dělat pro to, abychom se na synodální cestě nezastavili ani po skončení její diecézní fáze?

Na jedné straně mám radost, že mohu říct s trochou nadsázky: nic! Lidé sami za námi přicházejí a říkají, že budou v synodálních skupinkách pokračovat i po oficiálním uzavření diecézní fáze. A to je skvělé! Ale jistě bude třeba vytvořit i příležitosti, jak synodu na místních úrovních shrnout, reflektovat a začít ji také žít. I když to se samozřejmě už děje i samo o sobě. Přesto to bude podle mě dlouhý proces, protože jde o obrácení, tedy o změnu smýšlení každého z nás, a o z něj vyplývající hluboké proměny našich struktur a způsobů konání.

Co považujete za největší překážky dnešních hledajících na cestě k Bohu a církvi?

Z naší strany jde podle mě o stále velkou uzavřenost v našich mentálních strukturách a neschopnost obracet se k lidem dnešní doby tak, abychom byli srozumitelní. Občas si myslíme, že lidé kolem nás mají alespoň nějaké povědomí o křesťanství, o evangeliu... Ve velké míře tomu tak už vůbec není. Zároveň jde právě o ta témata, která jsou součástí synody... Jak svou víru společně žijeme, jak ji slavíme, jak o ní svědčíme... Jsme dnes v těchto velmi těžkých časech opravdu společně svědky naděje a tvůrci pokoje?...

Ze strany hledajících bych řekl, že může jít často o špatnou zkušenost s církví (nepřijetí, nerosrozumitelnost...), ale i o mnohé předsudky. Zároveň mnohdy vnímám ne příliš velkou otevřenost pro „překvapení“. Lidé občas přicházejí s vlastními, poměrně jasnými představami o tom, jak by to „duchovno“ mělo fungovat a vypadat, a je pro ně obtížné nechat se překvapit jiným pohledem.

Co považujete za nejspolehlivější ukazatele pro dnešní hledající na cestě k Bohu a církvi?

Radost křesťanů ze života s Bohem, sílu společenství, naději v těžkých chvílích, naši blízkost lidem a zvláště chudým.

Co je tím nejspolehlivějším ukazatelem pro Vás?

Asi vnitřní pokoj a radost a otevřenost vůči lidem a světu kolem.

Pomoc Ukrajině.

Čeští a moravští biskupové ve svém prohlášení z 24. února jednoznačně odsoudili ruskou agresi na Ukrajinu a vyjádřili Ukrajině svou plnou podporu. Na neděli 27. února vyhlásili kostelní sbírku, která byla věnována právě na pomoc Ukrajině. Čeští a moravští biskupové se rovněž připojili k výzvě papeže Františka, aby se všichni věřící letos na Popeleční středu (2. března) postili a modlili za mír na Ukrajině.

Česká biskupská konference jménem předsedy arcibiskupa Jana Graubnera vyzvala věřící ke stálým modlitbám za Ukrajinu a ke konkrétní pomoci a solidaritě s uprchlíky. Ve spolupráci s Charitou ČR (www.charita.cz), již je zřizovatelem, také vyhlásila humanitární sbírku na pomoc potřebným, vnitřně vysídleným i těm, kteří uprchli do naší země.

Jednotlivé (arci)diecézní charity pomáhají uprchlíkům na území České republiky, Charita ČR spolupracuje s Charitou Ukrajina a pomáhá přímo na místě.

Prosíme, abyste svou případnou pomoc s ubytováním Ukrajinců nejdříve koordinovali s (arci)diecézní charitou ve vaší lokalitě.

Charita ČR vyhlásila veřejnou sbírku **Charita pro Ukrajinu** na pomoc lidem zasaženým ozbrojeným konfliktem v této zemi. Sbírkový účet má číslo **55660022/0800 u České spořitelny, variabilní symbol 104**. Děkujeme, že pomáháte.

Modleme se, jak náš vyzvali naši biskupové:

Dobrý a milosrdný Bože,

Ty jsi náš nebeský Otec, dokonale nás znáš a miluješ. Proto se s důvěrou odevzdáváme do Tvých rukou.

Prosíme Tě za ukončení války na Ukrajině.

Prosíme Tě za světové státníky, aby stáli na straně dobra a našli sílu k vzájemné dohodě a usmíření.

Prosíme Tě také za všechny oběti válek, sirotky, vdovy a uprchlíky. Obejmi je svou něžnou náručí.

Dej, ať kolem sebe šíříme pokoj, nejsme jeden druhému lhostejní a dokážeme si navzájem odpouštět.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdravas, Maria, milosti plná, Pán s Tebou; požehnaná Ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíš. Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Svatá Barboro, pomocnice v nouzi, oroduj za nás.

Svatý Floriáne, ochránce v nebezpečí války, oroduj za nás.

Svatý Ondřeji, patrono Ukrajiny, oroduj za nás.

Svatí Cyrile a Metoději, patroni Evropy, orodujte za nás.

Sv. Václave, patrono míru, oroduj za nás.

María, Matko Boží a Královno míru, oroduj za nás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Biskupství plzeňské nabídne své volné ubytovací kapacity uprchlíkům z Ukrajiny.

Vzhledem k narůstajícímu počtu uprchlíků z Ukrajiny, kteří míří také do České republiky, se Biskupství plzeňské rozhodlo poskytnout své volné ubytovací kapacity pro ty, kteří utíkají z území zmítaného válkou. V tuto chvíli se jedná celkem o 9 ubytovacích jednotek. Biskup Tomáš Holub vyzval k zapojení do pomoci také farnosti na území plzeňské diecéze.

„Samozřejmě vnímáme složitou situaci lidí prchajících z napadené Ukrajiny, jedná se především o ženy a děti. Proto jsme se rozhodli dle našich sil a možností pomoci a ke stejnému jsem vyzval také všechny farnosti na území plzeňské diecéze. Prozatím budou tyto nemovitosti v tomto režimu šest měsíců, poté vyhodnotíme situaci a uvidíme, co dál,“ řekl plzeňský biskup Tomáš Holub.

Nabídka ubytování bude probíhat prostřednictvím centrálního portálu neziskových organizací v České republice www.pomahejukrajine.cz, který pomoc s ubytováním uprchlíků zastřešuje.

V plzeňské diecézi humanitární pomoc koordinuje Diecézní charita Plzeň. „Úzce spolupracujeme s potravinovými bankami Plzeňského a Karlovarského kraje jako základním zdrojem potravinové a materiální pomoci. Většina charit již také koordinuje vlastní sbírky v místě svého působení. Diecézní charita vypořádá podle potřeby v dalších lokalitách. Díky tomu budeme moci pomáhat válečným uprchlíkům rovnoměrně v celé diecézi. Výzvy k pomoci zveřejňují charity na svých webech a Facebooku,“ sdělil ředitel Diecézní charity Plzeň Jiří Lodr.

Nabídky konkrétní materiální pomoci mohou zájemci adresovat na mail krize@dchp.charita.cz. Je potřeba uvést, o jakou konkrétní pomoc se jedná. „V Plzni přijímáme materiální a potravinovou pomoc do Humanitárního skladu na adrese Cukrovarská 16, a to každý všední den mezi 9. a 15. hodinou. Nejvíce potřebujeme trvanlivé potraviny, jako jsou konzervy, instantní polévky, těstoviny, rýže, olej nebo mléko. Budeme též rádi za darování hygienických potřeb – mýdel, šamponů, kartáčků na zuby, zubních past, toaletního papíru, papírových kapesníků, vlhčených ubrousků či jednorázových žiletek,“ vypočítává ředitel diecézní charity. A doplňuje, že pro nově příchozí bude třeba také dostatek spacích pytlů a karimatek. Pro darování oblečení je rovněž možné využít kontejnerů na textil označených logem Charity, které jsou rozmístěny na území Plzeňského a Karlovarského kraje.

V plzeňské diecézi humanitární pomoc koordinuje Diecézní charita Plzeň. K dispozici jsou například Poradna pro cizince a Terénní krizová služba.

Na pomoc občanům Ukrajiny přicházejícím v důsledku válečného konfliktu do naší diecéze vyhláší Diecézní charita Plzeň možnost podpory přes svůj transparentní účet č. **277850809/0300, VS 242**, do poznámky připište Ukrajina. Peníze budou použity na zajištění základních životních potřeb těchto lidí.

Další nabídky pomoci mohou zájemci adresovat na e-mail krize@dchp.charita.cz. Je potřeba uvést, o jakou konkrétní pomoc se jedná. „Stále hledáme další možnosti ubytování. Velmi vítání jsou tlumočníci z ukrajinštiny či ruštiny, ale i další dobrovolníci, například na pomoc s naskladňováním a distribucí hmotné pomoci nebo na výpomoc v administrativě,“ uzavírá ředitel Diecézní charity Plzeň Jiří Lodr.

Pomoc těm, kteří prchají před válkou

Studenti, pracující osoby i pracující studenti – to jsou naši dobrovolníci z České maltéžské mládeže (Order of Malta Czech Youth Team), kteří nyní se srdcem na dlaní pomáhají na polsko-ukrajinských a slovensko-ukrajinských hranicích těm, kteří prchají před válkou na Ukrajině. Mnozí dobrovolníci si kvůli tomu vzali dovolenou, jiní budou muset dohánět výuku, pracují bez nároku na odměnu, a to ve 12–14hodinových směnách za velmi náročných podmínek. Na Slovensku nastoupil v týdnu 7.–13. března již čtvrtý tým, od víkendu jsme zastoupeni i v Polsku. DĚKUJEME všem našim dobrovolníkům za jejich nasazení!

Slovo biskupů k uvolňování pandemických opatření

Draží věřící, sestry a bratři,

díky zlepšené pandemické situaci schválila česká vláda další uvolnění protiepidemických opatření a od pondělí 14. března nebudou v kostelích respirátory povinné. Při této příležitosti opětovně děkujeme všem, kteří v těžké době sloužili nemocným, i všem, kteří přijali nepříjemná omezení, a tak pomohli přibrzdit šíření nemoci.

Obracíme se na všechny věřící, kteří kvůli pandemii omezili svou účast na bohoslužbách v kostelích a prožívali bohoslužby prostřednictvím sdělovacích prostředků, s pozváním do kostela. Děkujeme všem technikům, kteří v těžké situaci obětavě sloužili a umožnili mnohým věřícím účast na bohoslužbě aspoň na dálku. Často nám to připomínalo, že je to jako být pozván na svatební hostinu, a dívat se jen na dálkový přenos. Plné prožívání mše svaté vyžaduje osobní přítomnost, společenství víry a nabízí účast na eucharistické hostině.

Doba postní, do které jsme vstoupili, je dobou očišťování, pokání a přípravy na Kristův velikonoční dar nového života. Zařadme do svých programů i svátost smíření, řádnou zpověď, třeba i po delší době. Svou ochotu začít nově žít s Kristem ukažme i tím, že pozveme svoje blízké nebo nabídneme pomoc těm, pro které je obtížné se do kostela dostat. V rámci nápravy způsobených škod věnujme velkou pozornost dětem, které zvláště potřebují příklad praktické víry rodičů i zájem farnosti k vybudování osobního přátelství s Kristem.

Při bohoslužbách obnovme pozdravení pokoje, přinášení obětních darů a znovu umožněme přijímat eucharistii i do úst všem, kteří si to přejí. Nejpozději od Velikonoční vigilie vrátíme svěcenou vodu do kostelních kroupenek.

Kéž nám dobře prožité velikonoční svátky pomohou i v náročných situacích žít jako svědkové vítězného Krista.

Vaši čeští a moravští biskupové

(zdroj: www.cirkev.cz)

Přihlašování na Noc kostelů 2022 je spuštěno.

Noc kostelů v letošním roce se bude konat v pátek 10. června. Zveme všechny kostely, kaple, modlitebny a sbory, jejichž církev je členem nebo přidruženým členem Ekumenické rady církví, aby se zapojily do projektu Noc kostelů. Přihlásit se můžete prostřednictvím elektronického formuláře na webu www.nockostelu.cz.

Celostátní setkání mládeže se bude konat 9.–14. srpna 2022.

Už jste zaslechli, že toto léto proběhne celostátní setkání mládeže, které se koná jednou za pět let? Zveme všechny mladé ve věku 14–26 let na setkání, které proběhne letos v Hradci Králové. Setkají se mladí lidé z celé České republiky, aby společně zažili příjemné chvíle spolu i s Bohem. Pokud někoho takového

znáš, povzbud' své přátele, známé, děti či vnoučata, aby měli možnost tuto akci s mladými také zažít. Kulturně duchovní program se bude skládat například z koncertů, mši svatých nebo zajímavých tematických přednášek, o kterých bude možné následně diskutovat. V sobotu 13. srpna bude nabídnut i speciální program pro rodiny, které budou moci navštívit své mladé účastníky.

Letošním motem je „Vstaň, udělám z Tebe svědka toho, co jsi viděl“. Neboj se a mluv o setkání s lidmi kolem sebe, aby mohli také prožít legraci i duchovní obohacení na setkání v Hradci Králové.

Být osobně součástí přímo na místě konání má své úžasné výhody, proto nabídní svým dětem a vnoučatům přihlášení, které najdou na stránkách celostatnisetkanimladeze.cz. Pokud bys ale z nějakých důvodů nemohl být přítomen osobně, bude zprostředkován online přenos od TV Noe. Díky tomu se bude moct účastnit opravdu každý a stát se tak svědkem toho, co viděl.

Sekce pro mládež ČBK

P. Janusz Karol Romański (Domažlice) byl s účinností k 28. únoru 2022 odvolán z funkce farního vikáře farnosti Domažlice a farnosti Poběžovice a je na dobu tří let uvolněn pro duchovní službu v Diecézi ostravsko-opavské.

ÚNOR

17. února zemřel ve věku 74 let biskup ostravsko-opavské diecéze Mons. František Václav Lobkowitz.

Narodil se 5. ledna 1948 v Plzni. Jeho rodiči byli Jaroslav Claude, kníže z Lobkovicz, a Gabriela z Korff-Schmising-Kerssenbrocku. V roce 1968 vstoupil do řádu premonstrátů v klášteře Teplá, kde později, 10. srpna 1972, tajně složil slavné řeholní sliby. Na kněze byl vysvěcen Františkem kardinálem Tomáškem 15. srpna 1972 v Praze. Nejprve neměl státní souhlas, od dubna 1975 byl ustanoven mimo rodnou diecézi. Působil ve farnostech Frýdek, Jablunkov a Český Těšín. Od roku 1984 byl ustanoven farářem farnosti Ostrava-Mariánské Hory.

Od roku 1990 byl čestným kaplanem Českého velkopřevorství Suverénního řádu Maltézských rytířů. Podporoval také skautské hnutí jako jeho ústřední duchovní rádce.

Dne 17. března 1990 byl papežem Janem Pavlem II. jmenován titulárním biskupem v Catabum Castra a světicím biskupem pražské diecéze. Biskupskou konsekraci přijal 7. dubna 1990 v Praze, kde působil až do roku 1996. V pražské arcidiecézi byl zároveň děkanem Metropolitní kapituly u sv. Víta a v letech 1992 až 2001 byl apoštolským delegátem pro Rytířský řád Křížovníků s červenou hvězdou. Po zřízení ostravsko-opavské diecéze papežem Janem Pavlem II. byl 30. května 1996 jmenován prvním sídelním biskupem. Intronizace proběhla v katedrále Božského Spasitele 31. srpna 1996.

Od roku 2016 ho provázely vážné zdravotní problémy, ale přesto se stále snažil sloužit své diecézi. Dne 1. června 2020 z něj papež František sňal tíhu odpovědnosti při řízení diecéze jmenováním apoštolského administrátora Mons. Martina Davida. Díky obětavé lékařské a ošetrovatelské péči se mohl dál účastnit života místní církve.

Se zemřelým biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem bylo možné se rozloučit v pátek 25. února v kostele sv. Václava v Ostravě. Zádušní mše svatá byla sloužena 26. února v katedrále Božského Spasitele v Ostravě. Po mši svatě byly tělesné ostatky zesnulého uloženy v kostele sv. Václava v Ostrově.

19. února, v rámci Národního týdne manželství, se konala pouť (nejen) pro manžele do kostela sv. Martina ve Strážišti.

Prožili jsme 19. února krásné sobotní odpoledne na pouti nejen pro manžele. Sešli jsme se někteří již ve vlaku směr Most, ostatní na železniční stanici Mladotice-zastávka. Dost foukalo, ale skoro celou dobu nám svítilo slunce. Putovali jsme pouhé 3 km do Strážiště – malinké a malebné vesničky. Po cestě jsme se jednotlivě zamýšleli nad ZTRÁTAMI A NÁLEZY v našich manželstvích. Poté jsme mohli vše prohovořit v párech.

Ve Strážišti nás očekávala (asi dlouhou dobu) milá paní farnice, která nám otevřela místní kostel a my mohli společně prožít bohoslužbu. V místní bývalé škole – divte se, tato malá vesnička mívala školu (i pro okolní samoty) – pro nás bylo připraveno občerstvení – tedy HOSTINA. Paní Šťastná vykouzila úžasný oběd a připravila nádherné ovocné a zeleninové mísy. V nabídce dokonce bylo i pivíčko, kafičko a koláčky. Zažili jsme krásnou pohostinnost této farnosti. S obtížkanými žaludky, ale „infikovani“ šťastnou paní Šťastnou, jsme se cítili také šťastni.

Došli jsme do Mladotic, kde se nachází Santiniho kaple, ve které jsme měli možnost obnovit manželské sliby. P. Richard Polák nás provázel spolu s Petrou Koňářkovou, oni pro nás toto setkání připravili. Otcí Richardovi děkujeme za slova při promluvě, za náměty k promýšlení našich vztahů a manželství, za slavnostní provedení slibů a Petře za organizování akce a za péči o nejmenší účastníky výpravy – nebylo jich málo.

Úspěch akce lze doložit dotazem jednoho z menších účastníků: „...teto Petro, kdy to bude zase?!... Třeba zítra, jo?“

Karla a Roman Hajšmanovi

BŘEZEN**6. března navštívil plzeňský biskup personální farnost mimořádného ritu**

Na první postní neděli, zvanou *Invocabit*, plzeňský biskup Tomáš Holub poctil svou návštěvou personální farnost mimořádného ritu, jejímž je zakladatelem. V kostele sv. Víta v Útvině byl přítomen farní mši svatě, kterou sloužil farář P. Petr Řezáč právě v mimořádné formě římského ritu. Popis jednotlivých prvků této mše je dochován již z prvních křesťanských staletí. Poslední úpravy v ní učinil sv. Řehoř Veliký (540–604), který vytvořil vlastně první oficiální mešní knihu řečenou *Liber sacramentorum*, která byla prezentována papežskou autoritou. V následujících staletích k ní byly přidávány a upravovány modlitby mající charakter přípravný a závěrečný k jednotlivým částem obřadu. Tento proces byl prakticky ukončen za Klementa V. (1264–1314), kdy vznikl misál v dnešním slova smyslu zvaný *Misál podle zvyklostí Římské kurie*. V 16. století po období velkých věroučných sporů sv. Pius V. rozšířil tuto v Římě užívanou mši po celém světě. Dnes se tento způsob slavení mše oficiálně jmenuje mimořádná forma římského ritu, lidově se pak říká tradiční ritus nebo stará mše.

Po mši svatě pan biskup promluvil k věřícím. Osobní farnost mimořádného ritu založil jako jediný z českých biskupů ještě v době, kdy to bylo možné. Zdůraznil, že tato historická událost byla věcí vanutí Ducha svatého. Vyjádřil radost nad živým společenstvím shromážděných věřících, které tvořily především rodiny s malými dětmi. Pochválil ministranty za jejich dobře secvičenou službu u oltáře (v tradičním ritu je ministrování o mnoho náročnější). Všechny přítomné povzbuzoval k vzájemné spolupráci, vzájemné úctě a k aktivitě v rámci diecézního dění. I pro něj osobně to byla historická událost, neboť byl poprvé na mši svatě slaven v této formě ritu.

Věřící vyslovili panu biskupovi poděkování za založení farnosti, za její podporu a předali mu malý dárek. Poté pan biskup přijal laskavě pozvání k setkání u drobného pohoštění před kostelem, kde setrval v otevřeném rozhovoru s věřícími, seznámil se s přítomnými rodinami, osvěžil staré známosti, věnoval svou milou pozornost i dětem a všechny potěšil svou přítomností.

R. Eisenhammer

Literárně-výtvarná soutěž k výročí 1100 let od smrti svaté Ludmily zná své vítěze.

Soutěž probíhala od ledna 2021 do ledna 2022. Do soutěže se zapojilo na 150 dětí a mladých v pěti věkových kategoriích. Ve čtvrtek 17. března (po uzávěrce tohoto zpravodaje) proběhlo předávání ocenění výhercům v plzeňské katedrále sv. Bartoloměje za přítomnosti biskupa Tomáše a hejtmana Plzeňského kraje Rudolfa Špotáka. Vítězná díla byla do konce března v katedrále vystavena. V pondělí 21. března proběhlo ocenění i v Karlových Varech na krajském úřadě, kde biskup Tomáš oceňoval výherce spolu s panem hejtmánem Petrem Kulhánkem. Také na krajském úřadě bylo možné si vítězná díla do konce března prohlédnout. Přehled vítězů soutěže najdete na diecézním webu www.bip.cz.

Babiče s láskou

Babičko, má milovaná babičko,
s úsměvem Tvým vždy vyjde sluníčko,
promluvíš a Tvůj klidný tichý hlas
dokáže rozprostřít pokoj, mír v nás.

Tvé drobné, měkké a teplé dlaně -
Bože, jak ráda vzpomínám na ně
když po tvářích, po vlasech
hladily nás.

Babičko, jak toužím skrýt se v Tvoji náručí,
ucítit jemnou vůni mýdla, růží a chleba,
pocítit bezpečí, kde žádný vítr neskučí
a žádných slz a strachů nikdy není třeba.

Babičko má nepoznaná,
oživáš v mých představách,
jsi jako moje druhá máma,
když na čelo mi pusu dáš.

Chybí mi rady Tvé a moudrá Tvá slova,
bezpečná náruč, když mamka v práci je,
já sama čekám doma.

Babičko, postrádám hřejivá objetí,
radost, pýchu i slzičky dojetí.

Milá babičko, vzácná a drahá,
stále však věřím, že bdíš nad námi všemi,
věřím pevně, že přec se jednou setkáme,
v naději vysílám modlitby své k nebi.

Aisha Alwail, 14 let

Co se stalo

Rozhovor s o. Igorem Bibkem o válce na Ukrajině a ukrajinské komunitě (nejen) v západočeském regionu.

Zaostřeno na...

O. Igor Bibko působí jako farář v kostele sv. Mikuláše v Plzni, v řeckokatolické farnosti s četnou komunitou věřících pocházejících z Ukrajiny. Povídali jsme si o ruském útoku na Ukrajinu i o dopadech této války nejen na lidi, s nimiž se o. Bibko ve své farnosti pravidelně setkává. Vojenský útok na Ukrajinu začal ve čtvrtek 24. února, rozhovor jsme natáčeli v úterý 1. března. Připravila Jana Lazarová.

Jaká je ve Vaší farnosti atmosféra necelý týden po vypuknutí válečného konfliktu?

Jistě si to dovedete představit – atmosféra v kostele sv. Mikuláše byla v neděli 27. února těžká, dusná. Nebylo to jako na pohřbu, takové přirovnání bych ne zvolil. Šlo o pocity zoufalství, neštěstí a soucítění. Znatelná ovšem byla také bezmoc. Byl jsem překvapen, jak se Ukrajinci zorganizovali mezi sebou. Dozvěděl jsem se, kolik lidí, žijících u nás, má své rodiny od Lvova, ale jsou tu také rodinní příslušníci z Charkova či z Kyjeva. Takových lidí se současná agrese na Ukrajinu pochopitelně velmi dotýká – mí farníci mají své blízké napříč celou Ukrajinou, jde vlastně o takovou velkou ukrajinskou rodinu. Například jedna paní z naší farnosti má rodinu v Charkově. Charkov je ostřelovaný a její blízcí se teď odtud nemohou dostat. Někteří ze západní Ukrajiny ještě stihli utéct, ale čím dál od hranic ti lidé žijí, tím je teď pro ně útek těžší.

Jste už v kontaktu s uprchlíky?

V přímém kontaktu s utečenci zatím nejsem, vždyť první z nich k nám do České republiky začali přijíždět teprve v neděli a v pondělí. Utečenci přijeli třeba ve vlacích Českých drah, jsem moc rád, že taková pomoc teď funguje. Mnoho našich dobrovolníků také odjelo a odjíždí pomáhat Ukrajincům, prchajícím před válkou, přímo na hranice. My jsme ovšem od hraničního přechodu na Slovensko či Ukrajinu velmi daleko a u hranic jsou zase jiné organizace a farnosti, které poskytují potřebnou pomoc. Proto se teď chceme orientovat především na situaci tady u nás, v západočeském regionu. Vždyť tu s námi žije mnoho Ukrajinců, z nichž někteří už si do Čech přivezli o víkendů své blízké. Pro ně teď budeme muset zajistit především ubytování a případně také mate-

riální pomoc. Dále je nutné pomoci třeba se zajištěním zdravotního pojištění, školní výuky...

Finanční i materiální pomoc nabízí od začátku konfliktu velké množství organizací i dobrovolníků.

Ano. V této souvislosti se v neděli 27. února konala velká sbírka pro Ukrajinu. My jsme při této sbírce už reagovali na konkrétní požadavky – například medicí žádají o neprůstřelné vesty, velká poptávka je také po dronech. Málokoho napadne, že neprůstřelné vesty nepotřebuje pouze vojsko. V první linii jsou ve válečné době i lékaři. Autobus ještě v neděli večer odvezl vybavení, které se narychlo (víceméně o víkendu) podařilo sehnat: kromě již zmíněných vest a dronů také třeba spacáky nebo termoprádlo. Další pomoc teď zajišťujeme v koordinaci s místními organizacemi, tedy s Charitou, Diakonií a Červeným křížem, za pár dní se setkám také s lidmi z Člověka v tísní. Jsme v živém kontaktu i se salesiány, kteří umí dobře pracovat s dětmi.

Očekáváte velké množství Ukrajinců mířících do západních Čech?

Těžko odhadovat, ale je třeba, abychom byli připraveni. Uprchlíci přejdou přes hranici, ale pak se musí také někde zastavit a usadit. Bude záležet na jejich rozhodnutí. Východní Slovensko má dost starostí samo se sebou a cizinci tuto oblast moc nevyhledávají, hodně Ukrajinců je například v Itálii.

Pokud se jim to podařilo, odcházeli Ukrajinci zatím hlavně z větších měst, např. ze Lvova či Kyjeva. V pohraničí (např. Mukačevo, Užhorod) lidé prozatím zůstávají, protože tam se nebojuje. Na několik Ukrajinců, kteří chodívali do našeho kostela, jsem ztratil kontakt, takže nevím, co s nimi teď je, v jaké jsou situaci.

Myslíte si, že po skončení války se budou chtít Ukrajinci vrátit zpět domů?

Zůstává pro mě otázkou, kolik lidí bude ochotných se na Ukrajinu vrátit a kolik z nich u nás bude chtít zůstat. Ukrajinci, kteří k nám přijeli, si možná nejdřív mysleli, že den dva počkají a pak se vrátí zpátky. Ale zatím se zdá, že to všechno možná potrvá mnohem déle. Jedna věc je ukončení války. Druhá věc je dát zase svou zničenou zemi nějak dohromady. Jak se z toho Ukrajina dostane?

Mnozí Ukrajinci ještě před tímto konfliktem u nás už léta pracovali. Myslím, že někteří z těch nerozhodnutých teď už u nás definitivně zůstanou.

Mám ve farnosti mladé lidi, kteří k nám přišli na dva tři roky, aby si tady vydělali. Protože u nás se dá vydělat. Potkávám se i se staršími Ukrajinci, kteří v České republice pracují a na Ukrajinu se chtějí vrátit až na důchod. Ale návrat do takhle zničené krajiny už možná nebude tak jednoduchý. Těžko odhadovat, možná se Ukrajinci vrátí do těch oblastí, které nebudou zasažené válkou. Ale když člověk vidí ty zničené domy a infrastrukturu... Jde z toho hrůza.

Naši ukrajinští farníci říkají, že Ukrajina je jejich domovem, tam vyrostli, tam mají rodiče... Je jistě pochopitelné, že je to pořád táhne domů. Domnívám se však, že současný válečný konflikt bude takovým posledním hřebíkem do rakve; ti lidé možná ztratí poslední důvody vrátit se na Ukrajinu.

Je vidět, že pocity mnoha mých farníků jsou docela rozpolcené. Na jedné straně si chtějí vydělat peníze a vrátit se domů. Ale zároveň říkají, že už si u nás

zvykli. Vzpomínají, že mají na Ukrajině rodinu, ale způsob života tady v Čechách jim vyhovuje. Když půlka jejich rodiny zůstávala na Ukrajině, bylo rozhodování těch, kteří už žili u nás, docela jasné. Současná válka ale může hodně zamíchat kartami – teď (po útěku rodinných příslušníků z Ukrajiny do České republiky) už možná nezbyde jediný důvod, proč se vracet zpět do rozbombardované země.

Zatím ještě mnozí z Ukrajinců vyčkávají. Ale je třeba, abychom byli připraveni – je třeba mít prostředky, možnosti a energii, aby se tady Ukrajinci mohli usadit. Aby neměli dojem, že jsou u nás jen na návštěvě. Kdo je soudný, nemůže snad říct, aby se lidé, prchající před válkou, vraceli domů. Budu pořád zdůrazňovat a opakovat, že Ukrajinci nejsou problematický národ (i když v každém národě se někdo problematický najde). Ostatně setkávám se s nimi ve farnosti už 20 let.

Jak na základě své zkušenosti vnímáte integraci Ukrajinců v naší zemi?

Věřím, že na Ukrajince se u nás nikdo nebude dívat jako na hladové krky. Jsou to pracovití lidé a je vidět, že takové povědomí o nich máme i my Češi.

V prvních letech, když jsem začínal, neměl jsem ve farnosti ani mládež, ani staré lidi. Byli tu jenom pracující. To se ve fungování farnosti pochopitelně odráželo, její provoz nemohl být úplně standardní. Lidé zkrátka přicházeli za prací a já jsem nikdy nemohl vědět, jestli zůstanou, nebo odejdou. Nejdříve pracovali tady, pak odjeli do Prahy, do Hradce Králové nebo do Brna... Ale už po Majdanu se situace začala měnit – rodiny se pomalu dávaly dohromady. Najednou jsem měl ve farnosti i malé děti, mládež, což bylo dobré. A dnes už jsou nedílnou součástí našeho společenství také důchodci.

Tenhle proces může být současným tragickým děním na Ukrajině ještě posílen. Dosud to bývalo tak, že manželka nebo manžel v České republice pracoval a ostatní rodinní příslušníci zůstávali na Ukrajině. Myslím si, že během současné války se dá dohromady ještě mnohem více ukrajinských rodin, což pro ně bude jenom dobré, protože vzájemná vzdálenost manželství a rodině rozhodně neprospívá.

Ukrajinci jsou velmi pracovití lidé. Tušíte, co je k tomu motivuje či nutí?

Život na Ukrajině není jednoduchý. Ukrajinci si musí zaplatit školné (od střední školy a výš), kompletní zdravotní péči (zdarma je pouze vstup do nemocnice, ale samotný lékařský výkon, léky, skalpely, obvazy atd. si musí každý pacient uhradit v plné výši). Proto u nás ti Ukrajinci tolik pracují. Říkají mi, že během u nás běžné osmihodinové směny si nevydělají tolik, kolik potřebují. Vždyť musí zaplatit také zde za své bydlení, a ještě chtějí poslat alespoň nějaké peníze domů. A mnozí přiznávají, že mnohdy vlastně ani neví, co by po práci dělali. Kdoví, možná by skončili v herně, možná v hospodě... Ale oni raději pracují, jedou v podstatě nonstop. Kolikrát jsem jim kladl na srdce, aby si dali alespoň jeden den pauzu, než se úplně zničí. Pořád k nim mluvím o odpočinku a o svěcení neděle. Ale je to těžké.

Když to umožňovala pandemická situace, zorganizovali jsme ve farnosti pár výletů. A byl jsem pak velmi překvapen, že se těch výletů účastnilo víc rodičů než dětí. Byli nadšení a sami říkali, že sice žijí tady v Čechách, ale vlastně ani nevěděli, jak vypadá třeba Karlův most. I u nás v pohraničí je tolik krásných míst

k vidění! Až si jeden muž povzdechl: „Jak já jsem mohl dělat tři roky šestnáctky?“ I samotní Ukrajinci si uvědomují, že život velmi rychle uteče a nelze jenom dřít. Fabrika – postel – fabrika – postel... To nejde. Je třeba si život také trochu užít.

Jak vnímáte politickou reakci na ruskou agresi?

Zarazila mě zpočátku velmi rozpačitá reakce Evropské unie – počítá s tím, že nepůjde o stovky tisíc, ale o miliony uprchlíků. Jak si s tou vlnou poradíme? Tak to přece nejde. Před lety jsme zachraňovali uprchlíky na otevřeném moři, ale teď k nám lidé, zasaženi válečným konfliktem, přicházejí sami. Můžeme se jich snad ptát: Co s vámi budeme dělat? To je strašné. A ti lidé to vnímají.

Jsou slyšet hlasy, že počet utečenců bude obrovský a že nás to bude stát mnoho eur. Tito lidé ale nebudou žebrať, nebudou na sociálních dávkách. Jsem přesvědčen, že Ukrajinci budou pracovat, starat se o rodiny a budou mít zájem o vzdělání dětí. Všichni Ukrajinci, s nimiž se setkávám v kostele sv. Mikuláše, mají minimálně středoškolské vzdělání, hodně je vysokoškoláků, ale pracují v dělnických profesích (kvůli problému s uznáváním vysokoškolských diplomů).

Bezmoc je hrozná. Musíme zůstat v rámci možností v klidu a situaci sledovat, průběžně připravovat pomoc. Jezdit na hranice (na druhou stranu Slovenské republiky) se mi v této chvíli zdá zbytečné, ostatně na hranicích už dnes pomáhá mnoho organizací, soukromých osob a také policistů, kteří mají mnohem lepší přehled než my. Když se Ukrajinci rozhodnou jít dál směrem k nám do České republiky (hranicí jen procházejí), je třeba, aby věděli, že mohou přijít. Jeden dva lidé někde mohou dočasně složit hlavu, ale těchto lidí, prchajících před válkou, bude přibývat. Nejen problematiku jejich ubytování je třeba řešit koncepčně. Je moc dobře, že na mnoha místech v České republice už vnikají centra, která uprchlíky přijímají.

Lze vůbec odhadovat budoucí vývoj na Ukrajině a v Evropě?

Začátek války (čtvrtek 24. února) nás zaskočil. Očekávali jsme, že Putin neprojde, protože ruské tanky nesplňují normy Evropské unie. Ve čtvrtek se ale ukázalo, že to, co jsme nečekali, se skutečně stalo. V pátek a v sobotu už mozek začal pracovat na plné obrátky. Nastal zlom.

Jsem překvapený, že i Švýcarská národní banka zmrazila Rusům konta. Když k takovému kroku přistoupí Švýcarsko, už to něco znamená. VISA zablokovala karty. Tohle musí v dnešní době pomoci! Vždyť karty dnes používáme všichni. Myslím, že tento krok pomůže velmi rychle.

Když se z nás Slováků najednou v Čechách stali cizinci (vstup do Schengenu), zažil jsem něco podobného na vlastní kůži: banka mi v roce 2004 omezila týdenní výběr hotovosti na 4000 Kč. Velmi dobře si pamatuji, jak mi to tenkrát komplikovalo život. Člověk je dnes nastaven na placení kartou a covid-19 tenhle proces ještě urychlil.

Kdysi jsem slyšel, že pokud bude válka, tak to bude válka o energie, o vodu. A nakonec je to úplně jinak; zdá se, že příčina války je spíš filozofická. Chápu, že Putin je vyhraněný vůči Západu, ostatně západní kultura také není žádná svátost a sláva.

Snažíme se mluvit neutrálně, s nadhledem, abychom se náhodou někoho nedotkli (chytáme se za slova). Kolikrát v Evropě nebo v Americe řešíme hlouposti – ne kdo kým je, ale jak se cítí. Když pak přemýšlíme v takových intencích, jak to může vypadat, když řidič projede křižovatku na červenou, následně zasahující policisty obviní z diskriminace (případně z rasismu), nakolik on měl pocit, že svítila cyklámenová, purpurová nebo podobná spektrální barva. A když budou u něho stát všichni svatí, tak by skončil maximálně u očního specialisty.

Ovšem teď tu máme opravdový problém. Dá se říct, že Putin se snaží svou rétorikou nastavit zrcadlo současné společnosti a tak zdůvodnit svůj postup. Druhá věc je, že na to doplatí nevinní lidé, jak na Ukrajině, tak i obyčejné ruské obyvatelstvo (dosud byli vinní Němci, tak je čas vyměnit je za Rusy). Ano, evropská civilizace si nadělala dost svých problémů. Ale zasáhnout takto vojensky, to není řešení...

Kdyby se Pán Ježíš nenarodil, ale jako Terminátor spadl z nebe s URNOU nebo černými baretu – chcete do nebe, nebo ne? Zanecháte svých hříčů, dáte se pokřtít? Vždyť proto!

Jak bych si osobně přál mít v životě Boží nervy.

Máte nějaký recept, jak nepropadnout strachu a beznaději v téhle tragické době, kdy válku (pár stovek kilometrů od našich hranic) sledujeme doslova on-line?

Zaslechl jsem ještě jeden vtip – 24. února byl Putin nominován na Nobelovu cenu za medicínu: skončil covid, už se o něm v titulcích nepíše.

Černý humor snad může být pro některé lidi určitou obranou proti všem děsivým zprávám, které se teď na nás valí ze všech stran. Je dobré sledovat, co se děje, abychom měli přehled. Ale spousta informací se k nám nedostává z médií, ale přímo od lidí. Tak už jsem se třeba dozvěděl, že pár Ukrajinců od nás z farnosti odjelo bojovat...

Všechno je ještě velmi čerstvé a vlastně se nedostává moc času to množství informací zpracovat. Člověk se se současnými tragickými zprávami potřebuje sám nějak vypořádat, ale aktuální situace se zároveň velmi rychle mění. Příští středu nebo čtvrtek bychom o tom všem mluvili zase jinak. Každý se z prvotního překvapení postupně nějak oklepe a začne přemýšlet. Já dnes přemýšlím hlavně nad pomocí v našem regionu.

Ale co je nejdůležitější: nesmíme se přestat modlit. Dejme si pozor, modlitba skutečně funguje! Prověřeno i v této situaci, když předpokládaná rychlá válka Putinovi nevyšla!

To nedělní čtení (27. února) sedlo parádně: „...když slepý vede slepého, oba spadnou do jámy...“ (Matouš 15,14). Každý [politik] má své názory a pohledy. A dopadlo to tak, že jsme teď všichni spadli do jámy.

Východní církev má při bohoslužbě při přinášení evangelia liturgické zvolání „Premúdrosť prosti,“ které se do staroslověnštiny překládá jako „Nejvyšší moudrost“. Tohle je ta čtvrtá vláda: ani Amerika, ani Čína, ani Rusko, ale Nejvyšší moudrost.

Co se chystá

DUBEN

Kurz Alfa – má smysl dnes ještě v něco věřit?

Plzeňská farnost u katedrály sv. Bartoloměje Vám nabízí **od úterý 19. dubna 2022** účast v Kurzu ALFA. Je to příležitost prohloubit své křesťanství a seznámit se s některými jeho tématy. Příležitostí klást otázky a hovořit na nabízená témata. Trvá zpravidla jedenáct týdnů. Každé setkání se zabývá některým tématem spjatým s vírou a vytváří prostor k rozhovoru. Alfa probíhá po celém světě a je určena jak pro hledající, tak pro věřící.

Kurz má 3 základní části:

- 1) Každé setkání začíná lehkou společnou večeří, která dává účastníkům kurzu příležitost vzájemně se seznámit.
- 2) Přednáška s tématem večera. Na ni navazuje diskuse ve skupinkách.
- 3) Naslouchejte, diskutujte, objevujte. Zeptat se můžete na cokoliv.

Mezi tématy jsou například: Kdo je Ježíš, Proč zemřel, Proč a jak se modlit, Jak odolat zlému, Jak prožít zbytek života co nejlépe, Kdo je Duch svatý...

Přednášky budou mít jak plzeňští kněží a řádové sestry, tak někteří laici.

Kurz bude probíhat na faře ve Františkánské 11 v Plzni vždy v úterý od 18 hodin v termínech: 19. a 26. dubna, 3., 10., 17., 24. a 31. května, 7., 14., 21. a 28. června.

Termín přihlašování je do 5. dubna 2022 na telefon 737814525 nebo mailem: petrasovsky@bip.cz.

Každý čtvrtek v době postní od 7:00 bude v kostele Narození Panny Marie v Domažlicích sloužena mše svatá za ukončení války, mír a spravedlnost na Ukrajině. Zveme Vás k společné modlitbě.

Co se chystá

Bohoslužby ve Svatém týdnu a o Velikonocích v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni:

10. 4.	Květná neděle,	10:00	Pontifikální mše svatá
14. 4.	Zelený čtvrtek,	9:30	Missa chrismatis
		18:00	Mše svatá na památku Večeře Páně
15. 4.	Velký pátek	8:00	Ranní chvály
		15:00	Křížová cesta
		16:00	Velkopáteční obřady
16. 4.	Neděle Zmrtvýchvstání Páně	10:00	Pontifikální mše svatá
		16:00	Nešpory

DUBEN**2. dubna: Diecézní presynodální shromáždění.**

Podrobnější informace najdete v rubrice *Pastorační centrum*.

2. dubna od 9:00 do 13:00: Postní duchovní obnova, Planá u Mariánských Lázní

Postní duchovní obnova s příležitostí ke svátosti smíření se bude konat v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Program: 9:00 první meditace, 9:45 křížová cesta, 10:30 druhá meditace, 11:15 třetí meditace, 12:00 mše svatá.

2. dubna od 14:00 do 17:00: Sobotní škola on-line. Zoom

Sobotní škola je příležitost pro dospělé (i dospívající), jak posílit vlastní víru intelektuálně i zkušenostně. Po zkušenosti „koronavirového roku“ probíhají setkání i nadále on-line, s výjimkou prvního a posledního termínu. Organizují misionáři obláti z Plas.

3. dubna od 11:00: Eucharistie (nejen) pro rodiny s dětmi, Plasy

K eucharistii jsou zváni malí i velcí ze širokého okolí. Scházíme se jednou měsíčně v Plasích v Santiniho sále – v prostoru NTM Plasy (Pivovarská 5). Prostor i způsob slavení je přizpůsoben rodinám s dětmi, ale srdečně zveme také babičky a dědečky, kterým nevadí trochu hlučnější a živější prožití nedělní eucharistie.

6. dubna od 20:00: Chvály nejen s Horou, Plzeň

DCM a Vysokoškolské společenství Hora v Plzni zvou do kostela Nanebevzetí Panny Marie k večeru modliteb a chval (začátek po mši svaté).

9. dubna od 9:00 do 17:00: Oldies – setkání „starších mladých“, Plasy

Všechny „starší mladé“ (14–19 let) zvou misionáři obláti do společenství na faře v Plasích. Společenství doprovází Vlastimil Kadlec, OMI a tým mladých oblátských laiků.

9. dubna od 15:00: Křížová cesta v Meditační zahradě s dominikány, Plzeň

V sobotu před Květnou nedělí se koná křížová cesta v Památníku obětem zla v Meditační zahradě v Plzni - Doudlevcích. Doprava pěšky, autem nebo autobusem MHD č. 30 - zastávka Tyršův most, odtud už je cesta značená.

10. dubna od 19:30: Pašijový koncert, Plzeň

Zveme vás na koncert do kostela sv. Jana Nepomuckého na Chodském náměstí v Plzni. Účinkuje smíšený pěvecký sbor Česká píseň Plzeň a komorní sbor En arché Praha.

10. dubna od 15:00: Křížová cesta, Skelná Huť u Chudenína

Na květnou neděli vás zveme k modlitbě v přírodě u křížových zastavení ve Skelné Huti u Chudenína. Sraz účastníků u kaple ve Skelné Huti.

10. dubna od 15:00: Křížová cesta v Meditační zahradě s farností Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje, Plzeň

Na Květnou neděli 10. dubna v 15:00 se koná křížová cesta v Meditační zahradě v Plzni - Doudlevcích.

Součástí Památníku obětem zla v Meditační zahradě je křížová cesta, která byla vytvořena v letech 1986 až 1991 akademickým sochařem Romanem Podrázským. Ojedinelé dílo je vytvořené z hoříckého pískovce a zahrnuje čtrnáct zastavení ve dvanácti skulpturách v životní velikosti.

10. dubna od 15:00: Zpovídání pro celou Plzeň

Příležitost ke svátosti smíření, kterou bude udělovat více kněží, budete mít v kostele sv. Jana Nepomuckého na Chodském náměstí v Plzni.

11. dubna od 15:00 do 17:00: Postní bohoslužba pokání s možností svátosti smíření, Sokolov

Postní bohoslužba pokání s možností svátosti smíření se bude konat ve farním kostele sv. Jakuba Většího v Sokolově. K dispozici bude více zpovědníků ze sokolovského vikariátu.

17. dubna od 15:00: Velikonoční koncert, klášter Kladruba

Zveme vás na velikonoční koncert souboru Cavalla Kladruba a komorního pěveckého sboru Cantus Stříbro, který se uskuteční v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kladrubech u Stříbra.

18. dubna od 12:00: Velikonoční mše, klášter Kladruba

Velikonoční mši s posvěcením beránků a jídla v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kladrubech u Stříbra bude sloužit P. Miroslav Martiš.

19. dubna od 17:00: Prohlídka varhan s ukázkou hry regenschoriho Aleše Noska, Plzeň

Máte jedinečnou příležitost prohlédnout a poslechnout si varhany v plzeňské katedrále sv. Bartoloměje zblízka. Kapacita akce je 20 lidí, prosíme zájemce, aby se přihlásili na adrese bastova@bip.cz.

Doba trvání cca 80 minut. Cena 120 Kč. Sraz v 17:00 u vchodu do věže (nám. Republiky, Plzeň).

19. dubna od 19:30: Večer chval v kostele sv. Jana Nepomuckého, Plzeň

Ostatní úterky se koná modlitební společenství na faře (Thámová 30, Plzeň), a to v čase od 19:00 do 20:30.

20. dubna v 10:00: Zahájení sezóny v Meditační zahradě, Plzeň

Na co se můžete těšit? Na pokojné spočinutí v tichu zeleně, zpívající ptáčky, rybky v rybnících, upravenou zahradu, na nové tištěné průvodce s křížovou cestou, samoobslužný bar, dětské prvky, pískoviště aj. Meditační zahrada bude otevřena až do 28. října od středy do neděle v čase 10:00 až 18:00.

Jak se do Meditační zahrady dostanete? Meditační zahrada se nachází v Plzni Doudlevcích. Nejbližší zastávka MHD je Tyršův most, odtud je cesta značená.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

20. dubna od 19:00: Filmové večery v muzeu: Modlitba, Plzeň

Zveme vás na obnovené promítání zajímavého filmu v přednáškovém sále hlavní budovy Západočeského muzea v Plzni (Kopeckého sady 2). Dubnové promítání se koná ve středu 20. dubna od 19:00. Vstupné 100 Kč.

Jednou za měsíc vám tento cyklus Západočeského muzea v Plzni nabízí „dobrý“ film, po jehož skončení bude možnost diskutovat o tom, co jste viděli a co vám třeba uniklo. Existuje řada filmů, které nás mohou inspirovat, jak být (dobrým) člověkem.

Průvodcem těchto filmových večerů je zkušený redaktor a moderátor Petr Vadura, který vede filmové semináře při MFFKV, pravidelně spolupracuje s Českým rozhlasem, televizí Noe a dalšími médii.

Více informací a další termíny promítání najdete na webu

www.zcm.cz/o-muzeu/novinky/filmove-vecery-v-muzeu-se-vcaci.

23. dubna od 15:00: Poutní mše ke cti sv. Jiří, Přimda

Zveme vás na poutní mši svatou, která bude sloužena v kostele sv. Jiří.

23. dubna od 18:00: Večer chval v Plasích, farní dům

Plaská komunita misionářů oblátů spolu s asociovanými laiky vás zve k modlitbě chval.

24. dubna od 10:00 do 13:00: Farní Rede káva, Plzeň

Farnost Plzeň-Bory Vás zve na setkání na faře (Thámová 30) po mších v 9:00 a v 11:00. (Vždy poslední neděli v měsíci.)

24. dubna od 15:00: Pouť ke sv. Vojtěchovi do lesní kaple na Planinách

Farní charita u Panny Marie Růžencové v Plzni vás zve na poutní mši svatou do lesní kaple na Planinách u Nebílovského Borku. Poutní mši svatou bude sloužit P. Bogdan Stępień.

Odjezd z Plzně autobusem ve 14:00 od kostela Panny Marie Růžencové na Jiráskově náměstí. Další zastávka bude u kostela sv. Jana Nepomuckého na Chodském náměstí (odjezd ve 14:20). Pravděpodobný návrat v 17:00.

25. dubna od 20:00: Plzeňský varhanní festival: Bernard Prammer, Plzeň

15. ročník Plzeňského varhanního festivalu se letos opět uskuteční na jaře. Dobrou zprávou je, že se festival vrací do plzeňské katedrály sv. Bartoloměje, kde jsou nově zrekonstruované varhany Emanuela Štěpána Petra. Plzeňský varhanní festival obdržel záštitu ministra kultury Martina Baxy. Vstupné na Plzeňský varhanní festival – na místě před koncerty. Po celou dobu festivalu bude v katedrále sv. Bartoloměje nainstalována výstava, zachycující rekonstrukci zdejších varhan.

25. dubna usedne za varhany rakouský varhaník z katedrály v Linci **Bernard Prammer**, zazní skladby těchto autorů: Max Reger, Guy Bovet, André Knevel, Alfred Mitterhofer, Christian Heinrich Rinck.

27. dubna od 18:00: Prezenční kurz Příprava na život v manželství, Plzeň

Prezenční kurz Příprava na život v manželství bude probíhat každou středu od 27. dubna od 18:00 ve farnosti Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje (Františkánská 11).

Na kurz je třeba se přihlásit: <https://www.bip.cz/prezenčni-kurz-pro-snoubence-4>.

Celoročně se můžete přihlásit také na kurz probíhající on-line. Více informací najdete na webu <https://www.bip.cz/snoubenci>.

29. dubna od 8:00 do 22:00: Celodenní adorace v kostele sv. Jana Nepomuckého, Plzeň.**30. dubna od 11:00: Národní pochod pro život, Praha**

Hnutí pro život ČR zve na setkání, které bude zahájeno v 11:00 mši svatou v katedrále sv. Víta na Pražském hradě. Další program: 13:00 Klárov, doprovodný program a občerstvení; 14:30 pochod pro život centrem Prahy na Václavské náměstí.

Více informací (včetně možností dopravy) a přihlášky na webu www.pochodprozivot.cz.

Do Velikonoc budou dvakrát týdně v 19:30 v plzeňské katedrále sv. Bartoloměje na náměstí Republiky probíhat modlitby za Ukrajinu. Ve středu se pomodlíme akathistos (východní modlitba k Panně Marii pod vedením řeckokatolického kněze o. Igora Bipka) a v sobotu se pomodlíme růženec. Jste zváni.

Synodální proces v diecézi

Uzávěrka odeslání zápisů ze setkávání synodních skupinek byla 31. března.

Skupinky se mohou samozřejmě setkávat dál (a probírat např. jednotlivé oblasti rozvíjející základní otázku synody).

V sobotu 2. dubna se koná diecézní presynodální shromáždění, které má zahrnout diecézní fázi synody, reflektovat její průběh a první souhrn zápisů ze skupinek. Tohoto shromáždění se účastní vybraní zástupci kněží, řeholníků a řeholnic, věřících z vikariátů, zástupců kategoriálních pastoračí, spolků, charity, církevních škol apod.

Ze zaslaných zápisů vytvoří diecézní koordinátoři ve spolupráci s členy Diecézní pastorační rady návrh syntézy za diecézi, která bude začátkem května předložena biskupu Tomášovi a dalším lidem zapojeným do synodního procesu ke zpětné vazbě a návrhu úprav. Po schválení biskupem bude pak 15. května předána ČBK pro vypracování syntézy za ČR.

Odesláním diecézní syntézy 15. května končí diecézní fáze synody a tím také používání modlitby Ad sumus při úkonu kajičnosti při nedělních mších svatých.

Volné termíny v pastoračních a rekreačních centrech:

Pernink 24.–31. července 2022

Horní Blatná 13.–20. srpna 2022

(Pronajímá se celá budova, respektive patro, minimální počet 12 dospělých.)

objednávky: pastoracnicentrum@seznam.cz

Centrum pro rodinu

Prezenční kurz pro snoubence

Prezenční kurz pro snoubence začne 27. dubna 2022 a bude se konat každou středu od 18:00 v sále farnosti Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje (Františkánská 11).

Přihlášky www.bip.cz/cs/centrum-pro-rodinu.

Zároveň se můžete celoročně přihlásit na Online přípravu na život v manželství, a to na www.bip.cz/snoubenci.

Dále plánujeme:

Víkend pro Matku a dceru (13.–15. května v Horní Blatné).

Je již plně obsazen, další víkend proběhne v říjnu.

Víkend pro chlapy (29. dubna–1. května). Téma: Inventura.

Přihlášky na jindrich.fend@bip.cz.

Víkend pro ženy (27.–29. května v Těnovicích). Téma: Dej mi pokoj!

Přihlášky jindrich.fend@bip.cz.

Diecézní setkání rodin (25. června, Plzeň-Lobzy)

V rámci Světového setkání rodin v Římě bude probíhat i setkání rodin v každé diecézi, což je výborná příležitost pro setkání na zahájení léta. V plzeňské diecézi bude setkání probíhat ve spojení s hudebním festivalem PilsAlive a všichni jste zváni. Na programu budou různá hudební a divadelní představení, workshopy a programy pro děti, přednášky pro dospělé.

Více na www.bip.cz/setkanirodin

Exercície pro rozvedené i znovu sezdané

Vede Mons. Aleš Opatrný 21.–24. dubna na Svaté Hoře, cena 3.050 Kč.

Přihlášky: <https://svata-hora.cz/>

Křesťanská psychologická poradna při biskupství nabízí poradenství v oblasti rozvoje osobnosti, těžkých životních situací, mezilidských vztahů, manželské poradenství a párovou terapii (více na www.poradnaukaplicky.cz). Poradnu vede psychologka Marie Kutilová, možnost on-line konzultací. Domluva: marie.kutilova7@gmail.com, 606 710 631.

Kontakt: rodiny@bip.cz

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)

FB: DCM Plzeň

Instagram: dcm_plzen

YouTube: DCM Plzeň

web: dcmplzen.cz

e-mail: dcm@bip.cz

Proběhlo:

beYOUtiful

První březnový víkend na DCM proběhl beYOUtiful – víkend pro holky. Moc se vydařil. V pátek večer jsme se podívaly z věže katedrály na noční Plzeň a pomodlily se zde za město pod námi, za mír a za naše těžkosti, které jsme spolu

s námi samými odevzdaly Bohu. Sobotní dopoledne se neslo v duchu poznávání svého já. Nakonec se holky dozvěděly, že jsou nejkrásnější takové, jaké jsou, jelikož je stvořil Bůh, který přeci chyby nedělá. Dále jsme v sobotu vyráběly šperky z PET lahví a pekly plněné košíčky. Společně si vařily a užily si v kuchyni hromadu legrace. Večer jsme zpívaly Bohu chvály a holky mohly jít na pokec se speciálním hostem.

Nejkrásnější pro mě na víkendy asi bylo to propojení různě starých holek – byla tu jedenáctiletá i dvacetiletá. Holky si sedly a braly se takové, jaké jsou, bylo úplně cítit tu pohodovou atmosféru přijetí. Mladší holky nás zásobovaly nápady na hry a blbinky a troufám si říct, že se nenudily. Neuvěřitelným objevem pro mne bylo, že pro některé holčiny byla zkušenost s vařením jednou z prvních. A jsem moc vděčná, že právě beYOUtiful jim toto přinesl. A jaké byly zpětné ohlasy? „A kdy bude další beYOUtiful? Nemohl by být každý měsíc?“ Tak to nás taky mile potěšilo.

Tery Metelková, organizátorka

Probíhá:

Studentské středy na DCM

Kdy: každou středu v čase 17.00–21.30

17.00

- Teologické okénko – přednášky o křesťanském učení + diskuze – Vojtěch Soudský OP
- Středoškolské spolčo – zveme všechny středoškoláky, kteří chtějí tvořit partu, společně se sdílet, chválit Pána, debatovat nad tématy všeho druhu a občas si něco zahrát, ať se k nám přidají – stačí přijít k DCM a zazvonit na zvonek „DCM“.

19.00

- Studentská mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie (možnost svátosti smíření od 18:45)

20:00

- Vysokoškolské společenství HORA v Plzni – farní sál (Více o jejich programu na FB „Vysokoškolské společenství HORA v Plzni“.)

Připravujeme:

Chvály s Horou

Ve středu 6. 4. od 20 hodin se v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ulici rozezní hudba, zpěv a radost. Všichni jste srdečně zváni společně s vysokoškolským klubem HORA chválit Pána.

Animátorský kurz byl z důvodu nízkého počtu přihlášených zrušen.

Charita pomáhá na Ukrajině

Ještě před útokem ruských vojsk na Ukrajinu vyhlásila Charita Česká republika sbírku Charita pro Ukrajinu, jejím cílem je zajištění humanitární pomoci přímo na Ukrajině. Ve sbírce bylo k datu redakční uzávěrky (15. března) vybráno přes 98 milionů Kč a již byly vypraveny první kamiony s humanitární pomocí. Ta se dostane k potřebným díky dlouhodobému partnerství mezi Charitou Česká republika a Charitou Ukrajina. Menší část vybraných prostředků je uvolňována i na pomoc uprchlíkům v České republice.

Charita pro Ukrajinu

Č. ú. 55660022/0800, VS 104

Rozmístování kasiček sbírky na veřejná místa

Po vzoru posledních dvou ročníků Tříkrálové sbírky budou na území diecéze rozmístovány také statické kasičky označené sbírkou Charita pro Ukrajinu. Pokladnička může nalézt místo na úřadě, v kostele, v obchodě, restauraci či ve škole. Pokud máte možnost vzít si kasičku do své péče, kontaktujte pracovnice sekretariátu Diecézní charity Plzeň, s nimiž se domluvíte na dalším postupu.

E-mail: sekretariat@dchp.charita.cz

Helena Pachnerová, tel. 731 433 015, Eva Karasová, tel. 731 591 852.

Charity v naší diecézi se podílejí na humanitární pomoci válečným uprchlíkům

V reakci na příchod válečných uprchlíků z Ukrajiny do Čech vyhlásila většina charit v naší diecézi sbírky materiální pomoci. Zpravidla na nich spolupracují s obcí či městem.

Farní charita Karlovy Vary se po vyhlášení vlastní sbírky podílela na vytvoření Centrálního humanitárního skladu v Karlových Varech - Staré Roli, v areálu Řempe, Závodu míru 166/66. Sklad je otevřený 7 dnů v týdnu, v čase 8–18 hodin. Nejnutnější věci k doplnění vyhlašuje na svých stránkách Karlovarský kraj.

V Chebu je možno předávat trvanlivé potraviny, dětskou výživu, hygienické potřeby a spací pytle či karimatky na stálou službu Azylového domu Betlém Cheb, provozovaného Diecézní charitou Plzeň v Chebu na adrese Koželužská 1802/19, Cheb.

Dotazy zodpoví Ondřej Špendlíček na e-mailu ondrej.spendlicek@dchp.charita.cz nebo telefonu 420 731 433 090.

Ve středu 6. dubna 2022 pořádá Farní charita Cheb od 18:00 hodin v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty benefiční koncert pro pokrytí některých potřeb Ukrajin-

ců ubytovaných v Chebu a okolí. Vystupovat budou žáci 5. základní školy, skauti ze střediska Dakota Cheb a jejich přátelé. Farní charita Cheb na pomoci uprchlíkům dále intenzivně spolupracuje s místními pomáhajícími organizacemi.

Sběrným místem humanitární sbírky Oblastní charity Ostrov je charitní šatník, Lidická 1036, otevřen je v pondělí, středu, pátek od 15 do 17 hodin. Postele a dětské postýlky, kočárky nebo nádobí jsou přijímány v Humanitárním skladu použitého nábytku v Jáchymovské ulici po telefonické domluvě na tel. č. 777 767 052.

Základní materiální a potravinovou pomoc a také poradenství v sociální oblasti poskytuje běžencům Oblastní charita Klatovy. Dary jsou přijímány každý den včetně sobot, nedělí a svátků od 6 do 22 hodin v Domově sv. Zdislavy pro matky s dětmi v tísní, Měchurova 317, Klatovy II.

V Mariánských Lázních spolupřádá sbírku materiální pomoci Farní charita Mariánské Lázně (kontakty: Hrdličková, M., tel. 608 656 539; Bláhová, M., tel. 608 656 561). Materiální sbírka byla okamžitě vyhlášena také Farní charitou Horšovský Týn v Komunitním centru na adrese Boženy Němcové 35 (kontakt: Barbora Pavlíková, tel. 732 415 747, e-mail: charita.htyn@seznam.cz). Humanitární sbírky organizuje i Farní charita Sokolov a Farní charita Kraslice (kontakt: Jan Sebján, tel. 725 057 787, sebisov@volny.cz).

S ohledem na rozsah pomoci nezbývá prostor uvádět všechny humanitární sbírky charit nebo činnosti jednotlivých charitních služeb v diecézi, které se na řešení nastalé situace podílejí.

Pomoc Diecézní charity Plzeň

Diecézní charita Plzeň pravidelně informuje veřejnost o potřebách, které jsou nutné k výdeji potravinové a materiální pomoci z Humanitárního skladu na adrese Cukrovarská 16, Plzeň. Jeho kapacita byla navýšena o stany a rozšířena byla doba příjmu darů i výdeje. Odbaveno je zde průměrně 300–400 lidí denně, ale počty příchozích zatím stále stoupají.

Sběrné a výdejní místo: Humanitární sklad, Cukrovarská 16, Plzeň. **Otvírací doba:** Po–Pá 9–17 hodin, So–Ne 9–15 hodin.

Pro okamžitou pomoc uprchlíkům diecézní charita **prosí o dary** trvanlivých potravin, jako jsou například masové konzervy, rýže nebo těstoviny, a různé příkrmy, přesnídávky či svačinky pro děti. Důležitá je také stálá dostupnost hygienických potřeb, včetně plen pro děti, a dek nebo spacích pytlů.

Diecézní charita úzce spolupracuje s Krajským asistenčním centrem pomoci Ukrajině (KACPU), kterému také dodává humanitární pomoc. Tým Terénní krizové služby dále uprchlíkům poskytuje psychickou podporu v náročné životní situaci. Personální kapacity v oblasti tlumočení několikanásobně navýšila plzeňská charitní Poradna pro cizince. Na pomoc občanům Ukrajiny přicházejícím v důsledku válečného konfliktu do naší diecéze vyhlásila Diecézní charita Plzeň možnost podpory přes svůj transparentní účet.

Transparentní účet Diecézní charity Plzeň: č. účtu: 277850809/0300, VS 242, do poznámky připište Ukrajina

Diecézní charita děkuje mnoha dobrovolníkům a dárcům, kteří se na systému humanitární pomoci ukrajinským uprchlíkům podílejí.

karmelitánské nakladatelství **informuje**

KNA

Milosrdenství. Slovo, které je téměř skandální, neboť nevíme, jak moc a ke komu být milosrdní, podle čeho se řídit a co to vlastně znamená „Budte milosrdní, jako je milosrdný Váš Otec.“ (Lk 6,36). V kontextu pomoci uprchlíkům z Ukrajiny se tématem milosrdenství zabírám neustále. Asi není náhoda, že v tuto dobu vyšla kniha SKANDÁL MILOSRDENSTVÍ od polského arcibiskupa Grzegorza Ryše. Je to jedna z knih, kterou člověk odloží, aby poklekl k modlitbě a v Ježíšově jménu konal skutky lásky. „Milosrdenství je velkým Božím tajemstvím a v očích lidí obrovským skandálem. Zahrnuje v sobě to, s čím míváme největší problém: soucit, odpuštění a obrácení. Neklade si podmínky, nezná žádné hranice, dává se zdarma. Milosrdenství je láska, která nežádá nic na oplátku. Není ho zapotřebí tam, kde panuje pokoj, ale tam, kde zuří válka; nikoli mezi přáteli, nýbrž mezi úhlavními nepřáteli. Neexistuje totiž jiný důvod našeho milosrdenství vůči druhým než to, že jsme nejprve sami zakusili milosrdenství Boží. A pro křesťany není jiné cesty než milosrdenství, neboť každý člověk potřebuje dobrou zprávu o Bohu, který přišel, aby svět spasil, nikoli, aby jej soudil. (J 12,47). Bůh milosrdný miluje a odpouští. Vychází Ti vstříc, nepropásni to setkání. Kdyže má nastat? Dnes. Nyní. V tuto chvíli. Nepromarni tuto přítomnou chvíli, neboť v ní se ukrývá tvá chvíle milosti. Teď je tvá chvíle příhodná, která nastává v hodině Božího milosrdenství. Uchop ji nyní! Právě dnes je čas příhodný, čas spásy.“ (Citace z knihy)

Téma lásky k bližnímu je v dnešní době tak naléhavá, až se z toho člověku točí hlava. Kam se podíváme, tam je třeba laskavého slova, pozvednutí druhého, pohlazení, jakéhokoli skutku, který zmírní utrpení, samotu a strádání. Staňme se apoštoly milosrdenství, neb jsme ho sami dostali zdarma a v nesmírné hojnosti. Přeji požehnaný velikonoční čas, milostiplný kairos, který nastává právě teď a pro každého z nás. Majka Lachmanová

Nepřehlédněte informace z Karmelitánského knihkupectví

Otevírací doba v dubnu 2022

Pondělí, středa, čtvrtek: 9:00 – 17:00

úterý, pátek: 8:00 – 16:00

15. 4. a 18. 4. zavřeno (Velikonoční svátky)

Knížní a jiné novinky

Josef Hrdlička: Cestou od srdce k srdci

Josef Hrdlička mluví o duchovních výzvách naší doby a zároveň skládá úcty ze všeho důležitého, čím se od svého mládí dosud zabýval. Zaznívají zde po-

zoruhodné impulsy k mnoha duchovním i společenským otázkám. Je Bůh opravdu středem našeho života? O čem pochybují věřící a o čem ateisté? V čem spočívají výzvy pocovidové doby? Jaké spirituální potřeby mají lidé ve městech a jaké na venkově, v Čechách a na Moravě? V čem se odvažujeme plout proti proudu? A věříme upřímně Bohu, že použije k dobrému i sebemenší projev naší lásky? Interview poutavě mapuje rovněž Hrdličkovo působení literární, překladatelské, církevně liturgické a hudebně pastorační. Vychází u příležitosti jeho 80. narozenin.

Sally Ann Wrightová: Rodinná bible – Příběhy, meditace a modlitby na každý den

Tato kniha obsahuje 365 biblických témat. Každé z nich je doplněno o myšlenky nebo otázky, které mohou pomoci dětem i dospělým hlouběji poznat biblické poselství a získat povzbuzení pro všední den. Jednotlivé meditace doplňuje krátká modlitba, kterou lze použít tak, jak je napsána, nebo může být úvodem společné rodinné modlitby.

Kateřina Šťastná: KáPéZetka důvěry s biblickými muži

Biblické postavy zažívaly situace, kdy se zdálo, že dál už cesta nevede. Že je to totální konec. A přesto, když čteme jejich příběhy dál, vidíme, jak mocně Bůh v jejich životech zasáhl. Podobný pocit bezmoci zažíváme i my. Zkusme se na svoje životy podívat z Boží perspektivy. Z pohledu ne oné bezvýchodné situace, ale z pohledu jejího konce.

Tonino Lasconi: Já se taky zpovídám, příprava na svátost smíření

Autor v této bohatě ilustrované knize nabízí čtenářům text, který je může doprovázet po celou dobu přípravy na první svatou zpověď. Vede dialog s dětmi, ptá se na jejich zkušenosti, nabízí jim své názory, vysvětluje úryvky z Písma svatého. A to vše tak, aby dobře pochopily pravý význam svátosti smíření a připravovaly se na ni jako na důležité setkání s Ježíšem Kristem. Kniha přináší podněty i pro katechety a rodiče dětí. 2. vydání

V Karmelitánském knihkupectví můžete nově nakoupit i **STŘÍBRNÉ ŠPERKY**, zejména křížky, řetízky, medailky, madonky, řetízky a přívěsky s andělíčky. Milovníci čaje mohou vybírat z pestré nabídky čajů značky **SONNENTOR**.

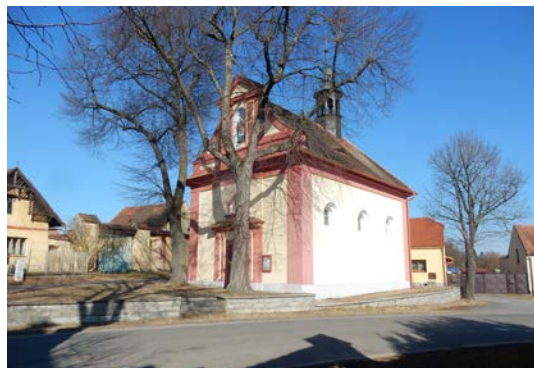
Krásné dny a radostné nakupování v Karmelitánském knihkupectví přeje Majka Lachmanová.

Kostely a kaple sv. Vojtěcha ve vikariátu Domažlice a Plzeň-jih

Ještě se vrátíme do vikariátu Domažlice. Chybí nám pohled na kostel bývalého kláštera kapucínů v **Horšovském Týně**. Založení kapucinského kláštera proběhlo mezi lety 1650 až 1654 majiteli panství Trautsmannsdo-ry, kdy kardinál Arnošt z Harrachu posvětil kostel ke cti českých patronů Víta, Václava a Vojtěcha. Kapucíni pověřovali stavbami svých klášterů obvykle členy svého řádu. Zde postavil klášter bratr laik Vít ze Strassburgu. Kostel byl postaven na obvyklém schématu kapucinského klášterního kostela s chórem bratří za hlavním oltářem. Navenek i uvnitř jednoduchá stavba se dočkala svého zrušení v roce 1950. V kostele bylo zřízeno skladiště, vybavení bylo devastováno, později zde byly zemědělské dílny a v klášteře byty. Dodnes není vhodné využití kláštera a kostela uspokojivě vyřešeno.

Horšovský Týn

Otěšice

Vesnice **Otěšice** se nachází nedaleko Merklína. Ještě v 19. století se jmenovala Wogtessice, foneticky Vojtěšice, tedy Vojtěchova ves. Na návsi stojí poměrně velká mešní kaple sv. Vojtěcha, stavba obdélného půdorysu s polokruhovým uzávěrem a osmibokou sanktusovou věžičkou na střeše. Průčelí je řešeno monumentálním štítem, které svými tvary patří baroku konce 17. století. Ve středu štítu je

socha sv. Vojtěcha. Stavba je v literatuře datována do roku 1840, ale bude starší, protože je zakreslena ve Stabilním katastru v roce 1837, ale hlavně architektura štítu nepatří do 19. století. Údaj o roce 1840 se zřejmě vztahuje k úpravám starší stavby a k pořízení sochy sv. Vojtěcha.

Štáhlavy jsou velmi starou obcí, znamenanou ve 13. století. Základem kostela je šestiboká kaple z roku 1638, postavená za Kokořovců a rozšířená o další dvě prostory v roce 1778 za majitele panství Jakuba hraběte Černína. Presbytář je čtvercový, půlkruhovitě zakončený, loď je šestiboká, původní kaple a vstupní část je opět čtvercová. Stavba je kryta dvěma mansardovými střechami a nad střední částí výraznou zvonovitou střechou. Hlavní oltář je klasicistní s dvěma výraznými sochami klečících andělů, který byl původně v zámecké kapli v Nebílovech. Jejich autorem je Ignác Platzer, člen sochařské rodiny pocházející z Plzně, který se významně podílel na výzdobě chrámu

Štáhlavy

sv. Mikuláše v Praze na Malé Straně. Zajímavý je boční oltář sv. Jana Nepomuckého z roku 1800 s dřevěným reliéfem sv. Jana. Na mense je v rakvi socha světce. Oltář údajně pochází ze zrušeného františkánského kostela v Pasově.

Ticholovec

zены lázně s poustevnou. Byla zde i socha sv. Lamberta, po němž byla pojmenována studánka se zázračnou vodou. V lese se nachází skalka s obrazem sv. Vojtěcha, krytá zastřešením, dnes se nazývá Lesní kaple. Údajně je to vzpomínka na sv. Vojtěcha, který na skále ponechal svůj stín. Jeho obraz byl znovu a znovu obnovován, v roce 1942 jej obnovil plzeňský malíř František Eisenreich, později přeštický občan Pavel Jirsa. Poslední verzi namaloval malíř Jaroslav Šindelář v roce 2009.

Ticholovec je zvláštní lidová vzpomínka na sv. Vojtěcha. Je to skála nad Příchovicemi u Přeštic, na které je namalován sv. Vojtěch. Je to opět reflexe na příchody a odchody pražského biskupa, vyvolané nepříznivými podmínkami v Čechách na přelomu pohan-ské a křesťanské doby. V 18. století zde byly zří-

Zdiáře emeritního biskupa Františka

2. 4.		Presynodální shromáždění
2. 4.	14:00	Staré Sedlo , mše svatá
5. 4.	10:00	Domažlice , návštěva Azylového domu sv. Alberta
6. 4.		Ostrov , vikariátní konference
7. 4.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty , mše svatá pro seniory
8. 4.	9:30	Klatovy , návštěva Domova Naší Paní
14. 4.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty , mše svatá pro seniory
21. 4.	10:00	Plzeň , návštěva domova sv. Aloise
21. 4.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty , mše svatá pro seniory
24. 4.	14:00	Bečov , poutní mše svatá
25.–27. 4.		Velehrad , plenární zasedání ČBK

Do tohoto zpravodaje přispěli svými fotografiemi: Jana Lazarová, Soňa Pikrtová, Jan Soukup, Jiří Strašek, archiv DCM.

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do zpravodaje, které můžete posílat na adresu zpravodaj@bip.cz nebo poštou (nám. Republiky 35, Plzeň, 301 00).

Web plzeňské diecéze: www.bip.cz.

38 Na vaše příspěvky se těší Jana Lazarová, redaktorka.

Letní akce pro mladé

v plzeňské diecézi 2022

Diecéze plzeňská

- 10.–17. 7. **Kompot** *letní tábor pro kluky a holky 12–16 let
více na www.sapes.cz*
- 10.–17. 7. **Farní tábor** *nejen farní tábor pro náctileté 8–13 let
více na www.sapes.cz*
- 17.–23. 7. **ÚLeT** *letní pobyt pro náctileté 15–18 let
více na www.bip.cz/ulet*
- 24.–30. 7. **Quest** *letní camp pro mladé křesťany 12–15 let
více na www.dcmplzen.cz*
- 9.–14. 8. **Celostátní setkání mládeže**
více na celostatnisetkanimladeze.cz
- 13.–19. 8. **Royal Rangers** *letní pobyt pro mladé 7–13 let
více na www.facebook.com/jan.sebjan*
- 19.–21. 8. **Creative** *multižánrový festival s workshopy pro všechny
více na www.creativefest.cz*
- 20.–27. 8. **Minitab** *ministrantský tábor pro kluky a holky 10–15 let
více na www.dcmplzen.cz*

a na podzim...

10. 9. Diecézní pouť
- 18.–19. 11. Diecézní setkání mládeže s biskupem

Z diáře biskupa Tomáše

2. 4.	9:00	Plzeň-Litice, Setkání k synodě
3. 4.	9:45	Jesenice, kostel sv. Petra a Pavla, mše sv. se svěcením nového oltáře
6. 4.	9:00	Ostrov, vikariátní konference
7. 4.	18:00	Schönsee, Centrum Bavaria Bohemia, udílení cen Brückenbauer - Stavitel mostů
10. 4.	10:00	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, pontifikální mše sv.
14. 4.	9:30	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, Missa chrismatís
	18:00	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše na památku Večeře Páně
15. 4.	8:00	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, ranní chvály
	15:00	Plzeň, kostel Nanebevzetí Panny Marie, křížová cesta
	16:00	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, velkopáteční obřady
16. 4.	8:00	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, ranní chvály a obřad Effatha
	20:30	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, velikonoční vigilie
17. 4.	10:00	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, pontifikální mše sv.
	16:00	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, pontifikální nešpory
19. – 20. 4.		Vatikán, předání velikonoční várky plzeňského piva sv. Otcí
21. 4.	15:00	Plzeň, Věžnice Bory, křestní bohoslužba
	17:00	Plzeň, Galerie 13, Pražská ul., Letnice umělců – přednáška „O naději“
22. 4.	15:00	Plasy, Slavnostní ukončení IROP
24. 4.	9:00	Nýřany, kostel sv. Prokopa, mše na zakončení kanonické vizitace
25. – 27. 4.		Velehrad, Plenární zasedání ČBK

ZPRAVODAJ PLZEŇSKÉ DIECÉZE

vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské, nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň.

Odpovědná redaktorka:

Jana Lazarová, e-mailová adresa redakce: zpravodaj@bip.cz, tel.: 721 863 845, www.bip.cz. Evidenční číslo MK ČR E22167.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zasláné příspěvky. Tiskne MK-tisk Plzeň. Uzávěrka tohoto čísla: 15. 3. 2022, uzávěrka příštího čísla: 15. 4. 2022